

ærede Minister. Sp. 1982 udtaler den højtærede Minister sig meget bestemt om et andet Spørgsmaal. Der siger den højtærede Minister: „Naar det ærede Medlem derefter talte om Skrivelsen og spurgte mig, om det da er min Mening, at den kaldsberettigede skal være berettiget til at tage samtlige Ansøgninger for sig, undersøge, hvem der er de mest værdige, og derpaa kassere Indstillingen, naar han ikke finder, det er de mest værdige, der ere indstillede, skal jeg med Fornøjelse svare ham et bestemt Nej, det har den kaldsberettigede ikke Ret til. Den kaldsberettigede har, naar de tre, der ere indstillede, alle ere kvalificerede — for at bruge det Udtryk, som vi nylig hørte — og alle skikkede og værdige, ubetinget den Pligt at tage en af de tre“. Naar jeg nu sammenligner disse Udtalelser med de Udtalelser, som ere fremkomne i den Skrivelse, der følger med Skolelovudvalgets Betænkning, ja, saa stiller den højtærede Minister sig ikke alene paa et bestemt Standpunkt der, hvor han før stod tvivlende, men der, hvor den højtærede Minister under Skolelovens 1ste Behandling besvarede mit Spørgsmaal med et bestemt Nej, besvarer han det i denne Skrivelse med et lige saa bestemt Ja. Det er mærkeligt, at man saa hurtig kan skifte Standpunkt angaaende et saa betydningsfuldt Spørgsmaal, som en Mand i den højtærede Ministers Stilling maa have haft megen Anledning til at overveje. I sine Udtalelser under Skolelovens 1ste Behandling siger den højtærede Minister, at han kan besvare med et bestemt Nej det Spørgsmaal, hvorvidt den kaldsberettigede har Ret til at undersøge samtlige Ansøgninger og kassere Indstillingen, hvis han ikke synes, det er de bedste, der ere indstillede. Men i Skrivelsen her, som ledsager Betænkningen over Skolelovforslaget, hedder det, at det er absolut rigtigt at tage Hensyn dertil. Alle tre indstillede, hedder det, skulle efter Skoledirektionens eller den kaldsberettigedes Skøn være egnede til det paagældende Embede, og de skulle ikke alene være egnede dertil i al Almindelighed, men det maa bestemt hævdes, at det er fuldkommen berettiget at tage Hensyn til, hvorvidt der blandt de andre Ansøgere er nogen, som er mere og bedre berettiget; der skal tages Hensyn til de indstilledes Værdighed og Skikkethed baade over for Embedet og over for de andre Ansøgere. Her er den højtærede Minister kommen til et Resultat, som er stik modsat det Standpunkt, han stod paa ved sine Udtalelser under Skolelovens 1ste Behandling.

Det synes mig at være et stærkt Bevis paa, at en Mand kan være splidagtig med sig selv og kan huse forskellige Anskuelser, som sige baade ja og nej til akkurat det samme Spørgsmaal. Over for det er det af mindre Betydning, at den højtærede Minister argumenterer saaledes: Ganske vist giver Loven af 8de Marts 1856 § 9 den Anskuelse Ret, som siger, at man kan ikke tage Hensyn til, om der er nogle, der ere mere kvalificerede, naar blot samtlige indstillede ere kvalificerede. Det kan man ikke tage Hensyn til efter Lovens Bogstav. Det er ganske sandt, siger den højtærede Minister, at saaledes er det efter Lovens Bogstav — altsaa Lovens Bogstav var det, der laa til Grund for Ministerens Standpunkt under Sagens 1ste Behandling, og ifølge det var det nok, naar vedkommende indstillede vare kvalificerede, saa behøvede de ikke at være de mest kvalificerede — men senere har den højtærede Minister arbejdet sig hen til det Standpunkt, at det er lige saa utvivlsomt, at det er Lovens Hensigt at give den kaldsberettigede Valget mellem de tre, og et saadant Valg foreligger ikke, naar nogen af de indstillede ikke kan komme paa Tale. Saa har Ministeren i Løbet af nogle faa Uger arbejdet sig bort fra Lovens Bogstav og fra det Standpunkt, han indtog ved 1ste Behandling, hen til et andet Standpunkt, der staar i Strid med Lovens Bogstav, men som den højtærede Minister ene og alene hævder, fordi det efter hans Mening utvivlsomt er Lovens Hensigt. Over for saadanne Fortolkninger mener jeg, det er ganske nødvendigt at hævde det Standpunkt, at vi maa have ny og klare Bestemmelser om Kaldelsesmaaden. Hvis vi ikke kunne faa det, kan der ikke blive nogen Skolelov.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg havde jo ikke tænkt mig at tage Ordet nu, men ligesom ved første Behandling finder jeg mig foranlediget til at tale umiddelbart efter, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds har haft Ordet. Han fandt, at jeg var splidagtig med mig selv, jeg skal give det ærede Medlem den Ros, at han ikke er splidagtig med sig selv, naar det kommer an paa at forsøge at komme Ministeren til Livs. Jeg skal derefter se lidt nærmere paa hans Foredrag, og hvad der angaar den omhandlede Udnævnelse. Det ærede Medlem taler om, at hvis Kassationen af de indstillede er ulovlig, saa kan det ikke diskulpere Ministeren, at han her henvendte sig til Amtmanden. Nej, det